

[Per Hækkerup.]

benytte den først givne lejlighed til at søge sådanne forhandlinger påbegyndt, hvis der blot er en nogenlunde rimelig udsigt til, at de kan få værdi.

Uanset hvorledes det vil gå med de videregående europæiske forhandlinger, er det klart, at Danmark ikke kan holde sig uden for den nuværende udvikling. Som vor udenrigshandel er orienteret, kan vi ikke sætte os mellem to stole, men må finde vor placering. Deltagelsen i et større marked er på længere sigt forudsætningen for, at vi kan få en fortsat vækst i produktion og forbrug, altså i velstand. Sætter vi os udenfor, risikerer vi i løbet af ganske få år at se udviklingen løbe forbi os, og vi bliver i så fald et forholdsvis tilbagestående område på det europæiske kontinent.

På den anden side er det også klart, at medlemskabet i de syv vil stille det danske erhvervsliv over for en række særlige problemer og vanskeligheder i overgangstiden. De kan ikke undgås, men de kan mildnes ved at gøre overgangen gradvis og ved at sætte særlige støtte- og hjælpeforanstaltninger ind i denne periode. Traktaten om de syv vil bygge på en gradvis overgang, i løbet af hvilken de indre handelshindringer skal afvikles. Det skema gælder selvfølgelig også for Danmark, og det må vi følge. Ved afviklingen vil vi imidlertid også være bundet af andre internationale aftaler, såvel GATT-aftalerne som forpligtelserne i forbindelse med gennemførelsen af den delvise konvertibilitet i december 1958. Det siger sig selv, at disse frivilligt indgåede aftaler må vi også overholde.

Inden for den handlingsfrihed, som de internationale aftaler giver os, må retningslinjen for vore handlinger være hensynet til den størst mulige produktion og beskæftigelse. Regeringen har bebudet en ny toldlov, som til en vis grad skal give industrien ligestilling med andre landes industri, når vi gradvis går til en afvikling af importreguleringen. Af hensyn til vor fremtidige konkurrenceevne er det ønskeligt, at Danmark bevarer karakteren af et lavtarifland; men dette hensyn må afvejes i forhold til ønsket om at give det hjemlige erhvervsliv rimelige konkurrencevilkår i øvrigt og af den fundamentale målsetning om størst mulig produktion og beskæftigelse.

Foranstaltninger til imødegåelse af overgangsvanskelighederne kan ikke være indskrænket til en revision af toldloven. Der er allerede fremsat et lovforslag om en forøgelse af eksportkreditter og -garantier, og en mere indgribende revision af loven om eksportfremmende foranstaltninger er bebudet. Det gælder om, at Danmark ikke stiller sig selv ringere end vore makkere i det større fællesskab.

Ud fra dette synspunkt er det ganske naturligt, at åbningstalen kan proklamere, at lovgivningsarbejdet i det kommende år i særlig grad vil samle sig om de erhvervsøkonomiske problemer. Det følger simpelt hen af vor deltagelse i et større marked.

Inden jeg gør nogle bemærkninger herom, vil jeg imidlertid gerne berøre de nordiske samarbejdsproblemer, selv om det kun kan blive i forbigående. Etableringen af de syv betyder, at tanken om en nordisk toldunion må forlades. Det nordiske fællesmarked, som tilsigtedes med de nordiske planer, bliver nu en virkelighed i større format, nemlig som de syvs fælles marked. Det betyder imidlertid ikke, at de nordiske planer i øvrigt har tabt deres aktualitet. Snarere tværtimod. Inden for de syv med dette markeds øgede konkurrence vil ethvert økonomisk samarbejde mellem de nordiske lande betyde en styrkelse af den konkurrencemæssige stilling. Vi ser derfor i mit parti med tilfredshed på forslaget om at styrke de gensidige økonomiske bånd ved oprettelsen af et permanent nordisk ministerråd, og vi synes også, at de skitserede rammer for dette råds arbejdsområde lyder rimelige. Ikke mindst på det investeringsmæssige område skulle der være muligheder for et samarbejde, som ikke blot skal have karakteren af at koordinere landenes investeringsplaner, men også sigte mod at samle kræfterne om investeringsopgaver, der måtte overstige de enkelte landes kræfter. Hvis samarbejdet kan udstrækkes til at gælde det private erhvervsliv i højere grad, end tilfældet er i dag, vil vi kun hilse det med så meget større glæde.

Som nævnt bliver de erhvervspolitiske problemer de vigtigste i denne samling. Aldeles afgørende for vore chancer ved vor indtræden i et større marked er den almindelige økonomiske situation, landet befinder